q̄ɗ redditur gratum: ſi de pace atq̧ in pace
reddatur. Qui autē filij huius ancille non
ſunt: bellum potius q̄ pacem amauerunt.
Ne quis autē exiſtimet atria domus domi-
ni: ⁊ omnē populū eius iudeos ſignificari:
q̄r ita clauſit iſte pſalm⁹ vt diceret: In me-
dio tui hieruſalem: cuius nomine carnales
iſraelite gloriant̄. Audi ſequētem pſalmū:
qui quatuor verſiculis cōtinet̄.

Explicit Tractatus de pš.CXV.
Incipit Tractatus de pš.CXVI.

Expoſitio pſalmi.

Laudate dominū omnes gē-
tes: laudate eum omnes po-
puli. Hec ſunt atria domus do-
mini: ille omnis popul⁹ eius: hec vera hie-
ruſalē. Audiāt magis illi qui hu⁹ ciuitatis
filij eſſe noluerūt: cum ſe ab omniū gentiu̅
cōmunione p̄ciderūt. Qm̄ cōfirma-
ta eſt ſup nos miſericordia eius: et
veritas domini manet in eternum.
Hec ſūt duo illa: miſericordia ⁊ veritas: q̄
in centeſimo tertiodecimo pſalmo memo-
rie cōmendanda cōmonui. Cōfirmata eſt
autē ſup nos miſericordia dn̄i: cū eius no-
mini p qɗ liberati ſumus inimicarū gentiū
rabida ora ceſſerūt: ⁊ veritas dn̄i manet in
eternū: ſiue in eis que ꝓmiſit iuſtis: ſiue in
eis que minatus eſt impijs.

Explicit Tractatus de pš.CXVI.
Incipit Tractatus de pš.CXVII.

Prefatio.

Audiuim⁹ fratres admonente̅ nos
atq̧ hortantē ſpiritū ſanctū: vt ſacri
ficiū cōfeſſionis offeramus deo. Cō-
feſſio aūt vel laudis eius eſt: vel peccatorū
noſtroꝝ. Et illa quidē cōfeſſio qua pecca-
ta noſtra deo confitemur: omnib⁹ nota eſt:
ita vt hanc ſolā dici confeſſionē in ſcriptu-
ris ſanctis minus erudita eſtimet multitu-
do. Nam vbi hoc verbū lectoris ore ſonu-
erit: cōtinuo ſtrepit⁹ pius pectora tūdentiū
cōſequit̄. Sed debēt aduertere quomodo
dictū ſit in alio pſalmo: Quoniā ingrediar
in locū tabernaculi admirabilis vſq̧ ad do
mū dei. In voce exultatōnis ⁊ cōfeſſionis
ſoni feſtiuitatē celebrātiſ. Hic em̄ certe ma
nifeſtū eſt voce confeſſiōis ⁊ ſonum: nō ad
merorē penitētie: ſʒ ad leticiā feſtiuitatis ce
leberrime ptinere. Aut ſi de tam̄ manifeſto
teſtimonio quiſq̧ adhuc dubitat: quid di-
ctur⁹ eſt ad illud quod in eccleſiaſtico ſcri-
ptū eſt: Benedicite dn̄m omnia opa ipi⁹:
date nomi ipſius magnificentiā: et cōfitemi

in laudē ipſius in canticis labioꝝ ⁊ in citha
ris: ⁊ ſic dicetiſ in confeſſiōe: qm̄ oīa opera
dn̄i bona nimis: Hic certe nullus vel tar-
diſſimus ambigit cōfeſſionē in dei laudib⁹
poni: niſi forte tanta eſt in cuiuſq̧ mente p-
uerſitas: vt dicere audeat etiā ipm̄ dominū
Jeſum chriſtū peccata ſua patri eſſe cōfeſ-
ſum. Qɗ ſi aliquis impius ꝓpter nomē cō
feſſionis temptaret obijcere: facillime refel-
leretur ipa cōtextione verboꝝ. Sic em̄ lo-
quit̄: Cōfiteor inq̄t tibi pr̄ dn̄e celi et t̄re: q̄
abſcōdiſti hec a ſapiētib⁹ ⁊ prudētib⁹: ⁊ re-
uelaſti ea paruulis: ita pater quoniā ſic pla
citū fuit corā te. Quis nō eum intelligat in
laude patris hec dicere: Quis non videat
iſtā confeſſionē nō ad dolorem cordis: ſed
ad gaudiū ptinere: cū etiā p̄ceſſerit euāge-
liſta dicens: In ipa hora exultauit i ſpiritu
ſancto et dixit: confiteor tibi pater: Qua-
propter cariſſimi quoniā nullo mō eſt oīno
dubitandū tot cōgruentibus teſtimonijs:
quorū ſimilia in ſcripturis per voſipos po
teſtis aduertere: nō tm̄ in peccatis: ſed ⁊ in
laudibus dei: cōfeſſionē diuinis litteris ſo
lere nomiari: Quid cōgruēti⁹ in hoc pſal-
mo quādo Alleluia cantamus: quod eſt
laudate dominū: nos admoneri intelligim⁹
cum audimus:

Expoſitio pſalmi.

Confitemini dn̄o: Q̄r id ipm̄
ſcʒ vt laudem⁹ deum: Non potuit
laus dei breuius explicari q̄ vt di
ceretur: Quoniā bonus eſt: Quid ſit
grādius iſta breuitate nō video: cum ita ſit
ꝓpriū deo qɗ bonus eſt: vt a quodā com-
pellatus ipe filius dei cū audiret: magiſter
bone: ab eo ſcʒ q̄ carnē eius intuēs ⁊ diui-
nitatis plenitudinē nō intelligens: ſolū ho
minē arbitrabat̄: rn̄deret: quid me interro-
gas de bono: Nemo bon⁹ niſi vnus deus.
Quid eſt aliud dicere: ſi me bonū vis ap-
pellare intellige et deū. Sed qm̄ pp̄lo dī in
p̄nūciatione futuroꝝ liberato ab omni la-
bore ⁊ captiuitate pegrinatiōis: ⁊ ab omni
pmixtiōe iniquoꝝ qɗ ei p gratiā dei p̄ſtitū
eſt: nō ſolum nō retribuētis mala ꝓ malis:
ſed etiā retribuētis bona ꝓ malis: cōueni-
entiſſime adiunctū eſt. Qm̄ in ſeculum Alia lr̄a.
miſericordia ei⁹. Dicat †autē †do † nūc.
mus iſrl̄ qm̄ bon⁹: qm̄ in ſeculū mi † nō habet.
ſericordia ei⁹. Dicat †aūt domus Alia lr̄a.
aaron: qm̄ i ſeculū miſericordia ei⁹ † nūc.
Dicat nūc †oēs q̄ timēt dn̄m: qm̄ Alia lr̄a.
in ſeculū miſericordia ei⁹. Recogno- † nō habet.

ſcitis credo cariſſimi que ſit domus iſrael: que ſit domus Aaron: ⁊ quoniã vtriq; ſunt timentes dominum. Ipſi enim ſunt puſilli cum magnis: iam in alio pſalmo bene inſinuati cordibus veſtris: Quorum numero nos omnes ĩ eius gratia qui bonus eſt: ⁊ in ſeculuꝫ miſericordia eius ſociatos eſſe gaudeamus: quoniã exauditi ſunt qui dixerunt: Adijciat domin⁹ ſup vos: ⁊ ſup filios veſtros vt iſraelitis in chriſtũ credentibus ex quorũ numero ſunt apoſtoli pr̄es noſtri: ⁊ ad eminentiã pfectorũ: et ad obedientiã paruulorũ adiungeret numer⁹ gentium: vt dicamus: omnes facti vnũ in chriſto: facti vnus grex ſub paſtore vno: ⁊ corpus illius capitis tanq; vnus homo dicamus. † In tribulatõe inuocaui dominũ: ⁊ exaudiuit me ĩ latitudine†. Anguſtia noſtre tribulatiõis finitur. Latitudo autẽ quo tranſim⁹: non habet terminuꝫ: Quis eñ accuſabit aduerſus electos dei: Dominus mihi adiutor †eſt: non timebo qd faciat mihi homo. Sed nũquid homĩes ſolos habꝫ inimicos eccleſia: Quid eſt homo carni et ſanguini deditus: niſi caro ⁊ ſanguis: Sed ait apoſtolus: Nõ eſt nobis colluctatio aduerſus carnem ⁊ ſanguinẽ: ſed aduerſus pncipes ⁊ rectores mũdi tenebrarũ harũ: id eſt rectores iniquorũ mundũ iſtum diligentiũ: ⁊ ꝑpterea tenebrarum: quia et nos fuimus aliqñ tenebre: nũc autẽ lux in dño. Aduerſus ſpũalia inquit nequicie in celeſtibus: id eſt diabolũ ⁊ angelos eius: quem diabolũ alio loco dicit: principẽ poteſtatĩ aeris huius. Audi ergo qd ſequit: Dominus mihi adiutor: ⁊ ego deſpiciã inimicos meos. Ex q̃libet genere inimici exurgant: ſiue ex numero malorũ hominũ: ſiue ex numero malorũ angelorũ: in domini adiutorio deſpicient cui cõfitemur laudẽ: cui cantam⁹ alleluia. Deſpectis autẽ inimicis non ſic mihi tanq; bonus homo ſe amicus opponat: vt in ſe ſpem meã iubeat collocari. Bonũ eſt: enĩ: cõfidere in domino: q̃ cõfidere in homĩe. Nec quiſq; ſm quẽdam modũ dici poteſt angelus bonus: ſic a me cogitet: vt in eo ꝯfidẽ debeã. Nemo eñ bonus niſi ſolus deus. Et cũ vident adiuuare homo vel angelus: cuꝫ hoc vera dilectione faciunt: ille p eos facit qui eos ꝑ modo eorũ bonos fecit. Bonũ eſt: ergo: ſperare in domino: q̃ ſperare in principib⁹. Nam ⁊ angeli dicti

Alia lra. † De † dñs.

Alia lra † nõ habet.

ſunt principes: ſicut in Daniele legimus: Michael princeps veſter. Oẽs gentes †circũdederũt me: et in nomine domini vltus ſum eos. Circũdãtes circũdederũt me: ⁊ in nomĩe domini vltus ſum eos. Qd ait: Omnes gẽtes circũdederũt me: et in nomĩe domini vlt⁹ ſum eos: ſignificat eccl'ie labores atq; victoriã. Sed quaſi cauſa quereret: vñ tãta mala ſupare potuerit: reſpectũ eſt ad exemplũ: Et dixit quid pmo paſſa ſit ĩ capite ſuo addendo qd ſequit: Circũdantes circũdederũt me. Et bñ ibi nõ repetitum eſt: omnes gentes: qd a iudeis ſolis factuꝫ eſt. Et in nomĩe dñi vltus ſum eos: quia ⁊ illic ipſe pius pp̄lus qd eſt corp⁹ chriſti pſecutores ſenſerat: de cui⁹ genẽ caro illa ſuſcepta eſt: ꝑ quo factũ eſt: quicquid ab illa interiore diuinitate p exteriorẽ carnẽ virtute immortaliter factum eſt. Circũdederũt me ſicut apes †fauũ: et exarſerũt ſicut ignis in ſpinis: ⁊ in nomĩe dñi vltus ſum eos. Hic iam ex ordine geſtarum rerum etiã verborũ ordo contexit. Nam ipm dominũ caput eccl'ie: recte accipimus circũdatum a pſecutorib⁹: ſicut circũdant apes fauum. Quid eñ ab ignorãtibus geſtũ ſit: myſtica ſubtilitate ſpiritusſanctus loquit. Mel quippe apes operant in fauis. Neſciẽtes aũt pſecutores domini fecerũt eũ nobis in paſſiõe dulciorẽ: vt guſtemus ⁊ videamus q̃ ſuauis eſt dñs: qui mortuus eſt ꝑpter delicta noſtra: ⁊ reſurrexit ꝑpter iuſtificationẽ noſtrã. Iã vo qd ſequit: ⁊ exarſerũt velut ignis in ſpinis: in ei⁹ corpe: h̄ ẽ in pp̄lo vbiq; diffuſo meli⁹ intelligit: quẽ circũdederũt oẽs gentes: cum ſit collectus de omnib⁹ gentibus. Exarſerunt quippe velut ignis in ſpinis: qñ peccatricẽ carnẽ atq; hui⁹ mortalis vite moleſtiſſimas cõpunctiões pſecutiõis incẽdio cremauerunt. Et in nomĩe inqt dñi vltus ſum eos. Siue qꝛ ⁊ ipi malicia q̃ in eis iuſtos pſequebat extincta chriſtiano pp̄lo ſociati ſt. Siue qꝛ ceteri eoꝝ q̃ ꝯtẽpſerũt hoc tp̄e vocantis miſericordiã: veritatẽ iudicãtis in fine ſenſuri ſunt. †Tanq; cumul⁹ arene impulſus ſũ vt caderẽ: et dñs ſuſcepit me. Cũ is eñ eſſet iaꝫ magna multitudo credentiũ qſi arene inumerabili cõpanda: ⁊ in vnã ſocietatẽ tanq; ĩ cumulũ ducta: tñ q̃d eſt hõ niſi qd memor es eius: Nõ dixit abũdantiã numeri mei. Numer⁹ gentiũ ſupare nõ valuit: ſ domin⁹ inqt ſuſcepit me.

Alia lra. † circuierũt

Alia lra † nõ habet.

Alia lra. † Impulſus ſum vt…

Multitudinē ergo fideliuꝫ in vnitate fidel
ſimul habitantē: ꝓſecutio gentiū quo im-
pelleret vt deijceret nō habebat quādo in
eum creditū eſt: qui et ſingulos et oēs vbi-
ꝗ̃ ſuſcipet: qꝛ eis īuocātibꝰ nuſꝗ̃ deeſſe po
tuiſſet. Fortitudo mea ⁊ †laudatio
mea dn̄s: ⁊ factꝰ eſt mihi ī ſaluteꝫ.
Qui ergo cadunt cū impellūt: niſi qui ſua
ſibi fortitudo ⁊ ſua ſibi volūt eſſe laudatio:
Nullus q̄ppe in certamīe cadit: niſi cuiꝰ for
titudo ⁊ laudatio cadit. Quaꝓpter cuiꝰ for
titudo et laudatio ē dn̄s: tā nō cadit ꝗ̃ nō
cadit dn̄s. Et iō eis factꝰ eſt ī ſalutē: non qꝛ
ipſe aliquid factus ē qd̓ ante nō erat: ſed qꝛ
ipi cū in euꝫ crederent qd̓ nō erāt facti ſūt:
et iā ipſe nō ſibi: ſed illis qd̓ auerſis a ſe nō
erat: ſalꝰ cepit eſſe cōuerſis. Vox †leti
cie et ſalutis ī tabernaculis iuſtoꝝ.
Ubi vocē meroris et exitij putabāt eſſe q̇ ī
eoꝝ corpora ſeuiebāt. Nō eñ ſentiebant
interiora gaudia ſanctorum de ſpe futura.
Vñ ⁊ apoſtolus dicit: Quaſi triſtes: ſemꝑ
aūt gaudētes. Et iterū: Nō ſolū aūt ſ; etiā
gloriamur inq̄t in tribulationibꝰ. Dex-
tera dn̄i fecit virtutē: Quā virtutē di-
cit: Dextera: inq̄t: domini exaltauit
me. Magna v̓tus exaltare humilē: deifi-
care mortalem: ꝓbere de infirmitate ꝑfecti
onē: de ſubiectiōe gl̄iam: de paſſiōe victo-
riam: dare auxiliū de tribulatiōe: vt afflictꝭ
vera ſalus dei pateſceret: affligentibꝰ autē
vana ſalus homīs remaneret. Magna h̄:
Sꝫ q̇d miraris ſi aliq̇d repetat: Audi q̇d re
petat. Nō hō ſe exaltauit: nō hō ſe ꝑfecit: ſi
ſibi homo glaꝫ dedit: nō hō vicit: nō hō ſi-
bi ſaluti fuit. Dextera dn̄i fecit v̓tutē.
Nō moriar ſed viuam: ⁊ †enarra
bo opa domini. At illi ſtragē funerum
vbiꝗ̃ facientes: eccleſiam chriſti mori arbi
trabāt. Ecce nūc enarrat opa dn̄i: Ubiꝗ̃
chriſtus beatoꝝ martyrū gl̄ia eſt. Uicit va
pulādo feriētes: patiēdo īpatiētes: diligen
do ſeuientes. Tñ cur tanta indigna ꝑtulit
corpꝰ chriſti: ſctā eccleſia: ꝓplus ī adoptio-
nem: indicet nob̄. †Emendans: inq̄t:
emēdauit me dominꝰ: ⁊ morti non
tradidit me. Nō ergo quicꝗ̃ viribꝰ ſuis
licuiſſe arbitretur fremitus impioꝝ: Nō ha
beret iſtā poteſtatem niſi ſibi data eſſet de-
ſuper. Sepe filios paterfamilias ꝑ nequiſ-
ſimos ſeruos emēdari iubet: cū illis heredi
tatē: illis cōpedes preparet. Que ē iſta he-
reditas: Auri eſt: an argenti: an gēmaꝝ: an
fundoꝝ: amenorumꝗ̃ prediorum: Uide

Alia lr̄a. †laus.
Alia lr̄a †exultatiōis.
Alia lr̄a †narrabo.
Alia lr̄a †Caſtigās caſtigauit.

qua intret: ⁊ cognoſce quid ſit. Aperi-
te: inq̄t: mihi portas iuſticie: Ecce au
diuimꝰ portas: q̇d ē intꝰ: Ingreſſus: inq̄t:
in eas cōfitebor domino. Illa cōfeſ-
ſio laudis eſt admirabilis vſꝗ̃ ad domum
dei: in voce exultationis ⁊ confeſſiōis: ſoni
feſtiuitatē celebrantis. Hec eſt eterna bea-
titudo iuſtoꝝ: quia beati ſunt qui inhabitāt
in domo dei: in ſecula ſeculoꝝ laudantes
eum. Sed vide quēadmodū intretur ī por
tas iuſticie. †He porte domini: inq̄t:
iuſti intrabunt in †eas. Has ſaltē ne-
mo intrat iniuſtus: in illā hierl̄m que nō re-
cipit incircūciſum: vbi dicit: Canes foris.
Satis ſit quod in longinqua peregrinati-
one mea inhabitaui cum tabernaculis ce-
dar: ⁊ cum his qui oderūt pacem eram pa
cificus. Pertuli vſꝗ̃ in finem ꝑmixtionem
maloꝝ: ſed he porte domini: iuſti intrabūt
in eas. Confitebor tibi †dn̄e quo-
niā exaudiſti me: ⁊ factus es mihi
in ſalutem. Q̄ ſepe oſtendit laudis eſſe
iſta cōfeſſio: nō vulnera medico oſtēdens:
ſed de ꝑcepta ſanitate gratias agens. Ipſe
aūt medicus ſalus eſt: Ac iſtū quē dicimꝰ:
Lapidem quē reprobauerūt edi
ficantes: Nam: Hic factus eſt in ca-
put anguli. Ut duos conderet in ſe in
vnum nouū hominē faciens pacē: ⁊ cōmu
taret vtroſꝗ̃ in vno corpore deo: circūciſi-
onem ſcꝫ ⁊ ꝑputiū. A domino factū
eſt †ei: Id eſt capiti anguli a dn̄o factꝰ eſt.
Quis eñ hoc non eſſet factus: niſi paſſus
eſſet: nō tamē hoc ab eis a quibꝰ paſſus eſt
factus eſt. Nā illi qui edificabant reproba-
uerūt: ſed in eo quod dn̄s occulte edifica-
bat: fecit in caput anguli qd̓ illi reprobaue
runt. Et eſt †mirabilis ī oculis no
ſtris: In oculis interioris homīs: in ocu-
lis credentiū: ſperantiū: diligentiū: non in
oculis carnalibꝰ eoꝝ qui quaſi hominē cō
temnēdo reprobauerūt. †Hic eſt dies
†quē fecit dn̄s: Meminit iſte hō ſe dixiſ
ſe in ſuperioribꝰ pſalmis: Qm̄ inclinauit au-
rem ſuaꝫ mihi: ⁊ in diebus meis inuocaui:
dies ſuos cōmemorās veteres. Unde mō
dicit: Hic ē dies quē fecit dn̄s: id eſt q̄ mi-
hi ſalutē dedit. Hic eſt dies de quo dixit do
minus: Tēpore acceptabili exaudiui te: et
ī die ſalutis adiuui te: id ē dies de q̄ ille me
ditator factꝰ ē ī caput anguli. Exultemꝰ
ergo: ⁊ †iocūdemur in †eo. O dn̄e
ſaluū me fac: o dn̄e bene ꝓſperare.
Iterū v̓o qꝛ dies ſalutis eſt: ſaluū me fac:

Alia lr̄a. †Hec porta. †eam.
Alia lr̄a. †nō habet.
Alia lr̄a †iſtud.
Alia lr̄a †mirabile.
Alia lr̄a †Hec. †quā.
Alia lr̄a †letemur. †ea.

quia de longinqua pegrinatione reuerten-
tes ſeiūgimur ab eis qui oderant pacē cuꝫ
quibus eramus pacifici: et cū loqueremur
eis debellabāt nos gratis: bn̄ pſperare iter
redeūtibus: q: tu nobis factº es via. Be-
nedictus: eni: qui venit in nomine
domini: Maledictus ergo ille qui venit
i nomie ſuo: ſic in euāgelio dicit: Ego veni
in nomie patris mei ⁊ non accepiſtis me: ſi
(Alia lra.) alius venerit in nomie ſuo illuꝫ accipietis.
(vobis.) ¶ Bn̄diximus †vos de domo dn̄i:
Credo ꝙ iſta vox magnorum eſt ad puſil-
los: eorum ſcilicet magnorū qui verbū deū
apud deū: ſicut in hac vita poſſunt mente
ꝯtingunt: ⁊ tamē ſermonē ſuum ꝓpter par
uulos temperant: vt poſſint ſinceriter dice
re qd̓ ait apoſtolus: Siue enim mente ex-
ceſſimus deo: ſiue tempantes ſumº vobis.
Caritas eni chriſti cōpellit nos. Ipſi enim
paruulos benedicūt de interiore domo do
mini: vbi laus illa in ſecula ſeculorū nō de-
ficit. Et ideo videte quid inde annūcient.
Deus dominº ⁊ illuxit nobis. Do-
minº ille qui venit in nomine domini: queꝫ
reprobauerūt edificantes: ⁊ factus eſt i ca-
put anguli. Mediator ille dei ⁊ hominū hō
chriſtus Jeſus deus eſt: equalis eſt patri et
illuxit nobis: vt qd̓ credidimus intelligere
mus: ⁊ vobis nōdū intelligētibus: ſed iam
credentibus enūciaremus. Ut autē ⁊ vos
(Alia lra) intelligatis. ¶ Cōſtituite diem †feſtuꝫ
(ſollennē.) in †cōfrequētatiōibus: vſqꝫ ad cor-
(cōdenſis.) nu altaris. Id eſt vſqꝫ ad interiorē do-
mū dei: de qua vos benediximus: vbi ſunt
altaria excelſa: Cōſtituite diem feſtū nō te-
pide ac ſegniter: ſed in cōfrequētationibº.
Ipa eſt eni vox exultationis ſoni feſtiuita-
tem celebrantis: ambulantiū in loco taber
naculi admirabilis vſqꝫ ad domuꝫ dei. Si
eni eſt ibi ſpūale ſacrificiū ſempiternū: ſa-
crificiū laudis: ⁊ ſacerdos ſempiternº eſt: ⁊
altare ſempiternū: pacata mens ipa iuſto-
rum. Hoc apertius dicimus fratres: qui-
cūqꝫ deum verbū intelligere volunt: nō eis
ſufficiat caro qd̓ propter eos verbū factum
eſt: vt lacte nutrirent̄: nec in terra ſufficiat
iſte dies feſtus quo agnus occiſus eſt: ſed
conſtituat̄ in cōfrequētationibus: quouſqꝫ
ꝑueniat̄: exaltatis a domino mentibus no-
ſtris vſqꝫ ad eius diuinitatē interioreꝫ: qui
nobis exteriorē humanitatē lacte nutrien-
dis ꝑbere dignatus eſt. Et quid ibi aliud:
niſi laudes eius cantabimº: Quid ibi aliō
dicemus: niſi Deus meus es tu et
confitebor tibi: deus meus es tu et (Alia lra.)
exaltabo te. ¶ Cōfitebor tibi †dn̄e (nō habet.)
quoniā exaudiſti me: ⁊ factº es mi-
hi in ſalutem: Non ſtrepitu verboꝝ iſta
dicimus: ſed dilectio inherens illi p ſemet-
ipſaꝫ clamat iſtā vocem: ⁊ dilectio ipa vox
eſt. Itaqꝫ ſicut cepit laudem ita terminat.
¶ Cōfitemini domino quoniā bo-
nus: quoniā in ſeculū miſericordia
eius. Hinc cepit pſalmº: huc deſinit: qm̄
ſicut ab initio qd̓ deferimus: ita in finem
quo redimus nō eſt aliqd̓ qd̓ ſalubrius de-
lectet: qꝫ laus dei ⁊ ſemp alleluia.

¶ Explicit Tractatus de pſ̄. CXVII.
Incipit Tractatus de pſ̄. CXVIII.

Proemium.

P Salmos omnes ceteros quos co-
dicem pſalmorū nouimus conti-
nere: qd̓ eccleſie cōſuetudine pſal-
terium nūcupatur: partim ſermocinādo in
populis: partim dictando expoſui donāte
domino: ſicut potui. Pſalmū vo centeſi-
mū octauūdecimū: non tam ꝓpter eius no
tiſſimā longitudinē: qꝫ propter altitudineꝫ
paucis cognoſcibilem differebam. Et cuꝫ
moleſtiſſime ferrēt fratres mei: eius ſolus
expoſitionem qꝫtum ad eiuſdem corpº pſal
mi pertinet deeſſe opuſculis noſtris: meqꝫ
ad hoc ſoluendū debitum vehementer v-
gerent: diu petentibº iubentibuſqꝫ nō ceſſi:
Quia quotieſcūqꝫ inde cogitare temptaui
ſemp vires noſtre intentiōis exceſſit. Quā
to eni videtur apertior: tanto mihi profun-
dior videri ſolet: ita vt etiā qꝫ ſit ꝓfundus
demōſtrare non poſſim. Aliorum quippe q̄
difficile intelligunt̄: etiam ſi in obſcuritate
ſenſus latet: ipſa tamē apparet obſcuritas:
huiº aūt nec ipa: Quoniā talem ꝑbet ſup-
ficiem: vt lectorem atqꝫ auditorem: non ex-
poſitorē neceſſariū habere credat. Et nūc
ꝙ tandem ad ꝯtractationē eius accedo qd̓
in eo poſſim ꝓrſus ignoro. Spero tamē vt
aliquid poſſim affuturum atqꝫ adiutorem
deum. Sic enim feci de omnibus quecūqꝫ
ſufficienter: cum prius mihi ad intelligen-
dum vel explicandū difficilia ac pene im-
poſſibilia viderent̄ expoſui. Statui autem
per ſermones id agere: qui ꝓferunt̄ in po-
pulis: qs greci ομιλιασ vocāt. Hoc eni
iuſtius eſſe arbitror: vt cōuentus eccleſia-
ſtici non fraudent̄ etiam pſalmi huiº intel-
ligentia: cuiº vt aliorū delectari aſſolēt can
tilena. Sed ſit hucuſqꝫ proemiū. Iā de ipo
eſt loquēdū: de q̄ iſtic viſum eſt ꝓloquēdū.